

Շուշանիկ Կուրդիւնյան

Դե՛հ, արի՛, դու արի . . .

Դե՛հ, արի՛, դու արի և կարող,
Իմ անճար ու անծայր ցավի ճար .
Չէ՛, ես էլ քեզ ատել չեմ կարող,
Չեմ հյուսի քեզ ընդդեմ ոչինչ չար:

Միրտս դեռ մի թիթեռ է ջահել,
Չքաղված ու դաղված մի կոկոն,
Միայն քեզ կուզեմ հեզ ես հայել .
Մինչ հանգի իմ կյանքի երեկոն:

Իսկ թե ի՛նչ բեռ է ինձ– ծանր լուծ,
Միշտ խոկալ ու տոկալ անմեկին .
Մաշվել շուտ իմ անհույս սիրելուց,
Ու չասել սիրում եմ ես մեկին . . .

1916 թ. 11 մարտի
